

Motion till riksdagen

1989/90:T921

av Hans Dau (m)

Handikappanpassad kollektivtrafik

1979 antog riksdagen "Lagen om handikappanpassad kollektivtrafik". Transportrådet fick i uppdrag att utfärda föreskrifter om anpassningen. Den skulle i princip vara genomförd inom en 10-årsperiod. Nu har tio år gått och TRP har gjort en utvärdering och konstaterat att effekterna varit ytterst marginella.

För arbetet med anpassningen utsågs en rådgivande nämnd där handikapprörelsen skulle få tillfälle att framföra sina synpunkter på föreskrifterna. Det var dock endast på några smådetaljer, som visserligen resulterade i en allmän standardhöjning, som handikapprörelsen fick något inflytande.

Så avvisades t.ex. kravet på plana insteg på all spårbunden trafik bestämt av TRP. Inte ens när det gällde lokaltågen, som ännu inte var beställda när föreskrifterna skrevs, uppnåddes något resultat.

Nu skall snabbtågen förses med lyftplatta, som kanske förbättrar tillgängligheten för några grupper men inte för alla och framförallt endast på de linjer som dessa tåg trafikerar. När vi står inför den storsatsning, som SJ förutskickar, borde det vara självklart att man tar steget fullt ut och löser detta problem för alla.

Plant insteg

Den enda riktigt acceptabla lösningen på all framtida spårbunden trafik är plant insteg. Att som nu sker hänvisa handikappade till godsvagnar eller göra dem beroende av SJ:s service av ofta dålig kvalitet, att tvinga passagerarna att klättra upp och ner för att komma till, respektive från tåget, och att tvinga alla att släpa tunga resväskor upp i höjden, hör inte till ett modernt kommunikationsmedel. Det ger inte den service, som resenärerna borde ha rätt att fordra.

Kostnaderna för plant insteg blir, om de slås ut på tågens livslängd, överkomliga. Företagsekonomiskt men framförallt samhällsekonomiskt blir det med all sannolikhet en betydande vinst om alla positiva effekter räknas in.

Bland exempel på positiva effekter kan nämnas:

- Snabbare på- och avstigning för alla resenärer och därmed kortare uppehåll och kortare restider.
- Ökat antal resenärer bland människor, som idag inte kan eller har svårt att gå i trappor.

- Bättre resmöjligheter för dem som nu avstår att ta tåget på grund av svårigheter att ta bagage, småbarn eller sig själva ombord på tåget.
- Minskade utgifter för färdtjänst.

Mot. 1989/90
T921

Det är nödvändigt att riksdagen nu ser till att beslutet från 1979 genomförs så att handikappanpassningen av kollektivtrafiken blir verklighet.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om handikappanpassning av kollektivtrafik.

Stockholm den 24 januari 1990

Hans Dau (m)

